

РЕШЕНИЕ

№ 11076

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА**

при участието на секретаря **СВЕТЛА Р. ЛАЗАРОВА**
като разгледа докладваното от **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА** Гражданско дело № 20221110148048 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни иски с правна квалификация чл. 405, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът М. А. Х. твърди, че на 04.02.2021г. , в срока на застрахователно покритие по договор за имуществена застраховка „Каско“, сключен с ответника, е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахования лек автомобил марка „Мерцедес“, мод. „С 500“4МАТИК С РЕГ. № От протокол за ПТП № 1818058/04.02.21г. се установявало , че вина за произшествието има водачът на а-л „Хонда“, мод. ЦРВ, рег. № КН 9146ВТ, управляван от В Р К В резултат на процесното ПТП била увредена цялата предница по автомобила на ищеца- броня, капак, решетка, фарове , радиатор, сензори, камера за нощно виждане, носачи, калници, парктроник и свързаните с тях детайли- основи, конзоли, рамки, държачи , сензори, решетки, носачи, въздуховоди , дифузори, декоративни лайсни , кабели, успокоител, абсорбер, като всичко било описано в претенция от 21.09.20г. до застрахователя, който завел щета под № 2000-1261-21 -000043 . Твърди, че след изготвяне на оценка от страна на застрахователя , на 09.08.21г. му била преведена като обезщетение сума в размер на 19592,84лева. Поддържа, че така заплатената сума не удовлетворява действително претърпените вреди и разходите по тяхното отстраняване и възстановяване на автомобила, които били на стойност според ищеца от 32 592,84лева. Доколкото застрахователят е извършил частично плащане, претендира разликата до пълния размер от още 13 000лева, като предявява искът като частичен за сума в размер на 11 676лева / частичен иск от 13 000лева/ , както и иск за мораторна лихва за забава в размер на 2488,05лева за периода от 14.10.20г. до 01.09.22г. Претендира разноски.

Ответникът „З.....“ АД оспорва исковете, като поддържа, че е определил обезщетение в размер на 19 592,84 лева, което е заплатено на ищеца на 07.08.21г. Поддържа, че надлежно е изпълнил задължението си по застраховка „Каско“ на автомобилистите за определяне и изплащане на обезщетение за вреди, като след изплащане на горепосочената сума, ищецът не е отправял нова покана до ответника за извършване на друго плащане, като по никакъв начин не бил обективирал, че не е удовлетворен от извършеното плащане. Оспорва изцяло исковете. Претендира разноски по производството.

По иска по чл. 405 КЗ:

Съгласно разпоредбата на чл. 405, ал. 1 КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. За основателността на иска в тежест на ищеца е докаже в кумулативност следните предпоставки: възникване на валидно застрахователно правоотношение; настъпване в срока на застрахователното покритие на застрахователно събитие, за което застрахователят носи риска и в причинна връзка с което са настъпили вреди в претендирания размер.

При така разпределена доказателствена тежест съдът намира иска за основателен.

С определението от 14.03.2023 г. за безспорни са обявени всички факти, включени във фактическия състав на вземането за застрахователно обезщетение и некасаещи неговия размер. Ето защо и на основание чл. 153 ГПК съдът намира осъществяването им за доказано.

Спорен е единствено размерът на дължимото обезщетение, предвид релевираните от ответника с отговора възражения. Съгласно разпоредбата 386, ал. 2 КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Доколкото в случая не е уговорено подзастраховане и/или застраховане по договорена застрахователна стойност то ответникът дължи обезщетение, равно на действително претърпените вреди. Реалният размер на вредата се съизмерва с действителната стойност на увреденото имущество по смисъла на чл. 400, ал. 1 КЗ, т. е. с тази, срещу която може да се купи друго със същото качество. В случая размерът на вредата е стойността на ремонта на увредените части по средни пазарни цени към датата на събитието. Съгласно заключението по САТЕ пазарната стойност на ремонта на щетите с включено ДДС, както е в обичайния случай, е в размер на 30 260,17 лева, която сума съдът възприема за меродавна, доколкото е посочено в заключението, че същата обезщетява щетите, описани от застрахователя в опис-заключението след завеждане на щетата. Доколкото срещу тази сума вредите могат да бъдат отстранени, то съдът намира, че именно този е размерът на дължимото обезщетение.

Ищецът признава, а и от представените писмени доказателства се установява, че ответникът е погасил част от дълга в размер на 19 592,84 лева, чрез плащане на сумата на 09.08.21г. Доколкото не доказва погасяване на остатъка от вземането, искът е основателен и

следва да бъде уважен до размер от 10 667,33лева и отхвърлен до предявения размер от 11 676лева , като върху уважения размер следва да бъде присъдена и законната лихва от подаване на исковата молба до погасяване.

По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Установи се наличие на главен дълг. Съгласно чл. 405, ал. 1 КЗ вр. чл. 108, ал. 1 КЗ застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано откаже плащането. С определението по чл. 140 ГПК за безспорно е обявено обстоятелството, че на 20.09.2020 г. ищецът е отправил уведомление за настъпилото събитие и е представил необходимите за установяване на събитието документи, поради което и съдът намира осъществяването му за доказано. Срокът, който се брои на дни, започва да се брои от деня, следващ събитието, а когато последният ден от срока е неприсъствен, срокът свършва в първия следващ присъствен ден - чл. 72, ал. 1 и 2 ЗЗД. Ето защо ответникът е следвало да извърши плащане в срок до 13.10.2020 г. , като след тази дата изпада в забава. Следователно към началната дата, за която се претендира мораторна лихва, ответникът е бил в забава.

За периода 14.10.2020 г. – 01.09.2022 г. размерът на мораторната лихва, определен от съда по реда на чл. 162 ГПК, възлиза на 2038,65 лева. Или искът за мораторна лихва следва да бъде уважен до този размер и отхвърлен за горницата над този размер до пълния предявен размер от 2488,05лева.

По разноските:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се следват своевременно поисканите разноски , изчислени съразмерно на уважените искове. Адвокатското възнаграждение съдът определя на сумата от 1360,84лева , предвид направеното възражение за прекомерност от ответника, което съдът намира за основателно, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото и приключването му в рамките на едно съдебно заседание. Или след прилагане разпоредбата на чл. 78, ал.5,ГПК , на ищеца, съразмерно на уважените искове, следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 2111,42лева за заплатени адвокатско възнаграждение, държавна такса и депозит за вещо лице.

На ответника, съразмерно на отхвърлените искове , следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 13, 91лева за депозит за експертиза и юрисконсултско възнаграждение .

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Л И ” АД, ЕИК да заплати на М. А. Х. , ЕГН ***** на

основание чл. 405, ал. 1 КЗ сумата от **10 667,33 лева** , представляваща застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка „Каско” за вреди на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „С 500“, 4матик, с рег. № , настъпили вследствие на ПТП от 04.02.2021 г., **заедно със законната лихва от 02.09.2022 г.** до погасяване на задължението, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата **2038,65лева** , представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода **14.10.2020 г. –01.09.2022 г.** , КАТО ОТХВЪРЛЯ ИСКА за заплащане на обезщетение по договора за имуществена застраховка „Каско“ над уважения размер до пълния предявен размер от 11676лева / частичен иск от 13 000лв./, както и искът за мораторна лихва за забава върху това обезщетение за сумата над уважения размер до пълния предявен размер от 2488,05лева .

ОСЪЖДА ЗК „Л И ” АД, ЕИК да заплати на М. А. Х. , ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **2111,42 лева**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА М. А. Х. , ЕГН ***** да заплати на **ЗК „Л И ” АД**, ЕИК на основание чл. 78, ал.3 ГПК сумата от **13,91 лева**, представляваща разноски по делото, съразмерно на отхвърлените иски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____